

ГРУДЕНЬ 2024

12 (242)

Світло Марії

ПРИНОСИТИ ІСУСА – СВІТЛО МАРІЇ

Послання Богородиці, Цариці миру, 25 листопада 2024

» Дорогі діти! В цей благодатний час очікування хочу вас закликати до молитви, щоб Адвент був молитвою сім'ї. В особливий спосіб вас, дітоньки, яких ніжно обіймаю, заохочую до молитви за мир у світі, щоб мир запанував над немиром і ненавистю. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик“.

(Із Церковним погодженням)

*Перша субота місяця - день, коли ми духовно єднаємося:
молимося Розарій, роздумуємо над Словом Божим,
беремо участь у Святій Месі, поклоняємося Пресвятим
Дарам, роздумуємо над темами, порушеними в газеті
«Світло Марії».*

*Наша наступна молитовна зустріч
відбудеться в суботу, 7.12.2024 р.*

*Цього місяця будемо молитися за політиків та
представників влади, щоб їхні серця відкрились на мир.*

ЧИТАЙТЕ В ЦЬОМУ НОМЕРІ:

СІМЕЙНА МОЛИТВА **4**
о. Любо Куртович

АДВЕНТ – МОЛИТВА СІМ'ї **6**
Терезія Гажійова

ЗА МИР У СВІТІ **9**
Послання на тему

ГЛИБОКИЙ ПОКЛІН **10**
о. Славко Барбарич, OFM

ГОСПОДЬ ТОРКНУВСЯ МЕНЕ **12**
Свідчення

ОГОЛОШЕННЯ **14**

ФОТОГАЛЕРЕЯ **16**

ІНТЕРНЕТ-ЧАСОПИС

 **Світло
Марії**

ЩОМІСЯЧНИЙ ДУХОВНИЙ ІМПУЛЬС
ДЛЯ МОЛИТОВНИХ ГРУП ТА ЛЮДЕЙ, ПОВ'ЯЗАНИХ
ЗІ СПІЛЬНОТОЮ "СВІТЛО МАРІЇ"

*Поширення цього видання без змін
(цілком) дозволяється
і вітається. При копіюванні
окремих частин та їх викори-
станні в іншому контексті
редакція часопису залишає
за собою право узгодження.
Виходить напередодні першої
суботи місяця. Згідно з декретом
папи Урбана VIII і постановою
II Ватиканського собору,
автор заявляє, що не має наміру
випереджувати офіційного
визнання Церкви, якій повністю
підкоряється. Такі слова, як
"об'явлення", "чудо", "послання"
і т.д, уживаються в газеті
в значенні особистого свідчення.*

Запрошуємо підписатися на часопис:

www.svitlomariji.com.ua

E-mail: gospa3@gmail.com

СІМЕЙНА МОЛИТВА

О. ЛЮБО
КУРТОВИЧ

Ми знаходимося на початку Адвенту, в якому хочемо підготуватися до приходу Ісуса. Ісус прийшов у плоті, але Він постійно хоче увійти в наше життя.

«От, стою при дверях і стукаю: як хто почує голос мій і відчинить двері, увійду до нього і вечерятиму з ним і він зо мною.» (Одкр. 3, 20).

Діва Марія попереджає нас про прихід Ісуса і запрошує нас, щоб ми могли звернути увагу на Ісусове «стукання» і почути Його всередині та в нашому сумлінні.

Своїми об'явленнями Діва Марія запрошує нас підготуватися до приходу Ісуса. У часі Адвенту постать Йоана Хрестителя виділяється як голос, що кличе в пустелі: «Приготуйте дорогу для Господа, випростуйте Йому стежки!» Йоан Хреститель походить із певної пустелі, але існує також пустеля, яка не є поза нами, а всередині нас. Пустеля може бути охолодженням міжособистісних стосунків, віддаленням один від одного, байдужістю, самотністю чи ще гірше злочестивістю. Найнебезпечніша пустеля - це та, яку людина може нести в собі.

Всередині людина може стати пустелею, з сухим і згаслим серцем, без світла і надії.

Людина боїться пустелі. Боїться зустрічі з самою собою, тобто можливості зустрітися з Богом, навіть якщо вона прагне і потребує цієї зустрічі. На жаль, ми заповнюємо прогалини, які існують в нас і між нами різними способами і засобами. Скільки речей ми робимо, щоб не бути самотніми? Засоби спілкування множаться, а

справжнє спілкування та справжні зустрічі все більше зменшуються. Соцмережі звинувачують у зникненні сімейних розмов. Але соціальні мережі можуть заповнити порожнечу, яка вже існує в родині.

«... хочу вас закликати до молитви, щоб Адвент був молитвою сім'ї.»

Сьогодні ніщо так не загрожує і не атакується, як сім'я. Сім'я – це людська, але водночас і божественна спільнота на землі. Не можна пізнати сім'ю, ані не може сім'я нормально жити без виміру віри та молитви. Від сімейного життя залежить виживання людства. Сім'я – це як святиня, бо зберігає Божу присутність у світі. Сім'я – це церква в мініатюрі, домашня церква. Немає людини без сім'ї, вона не існує одна. Немає людей поза сім'єю. Ми відзначені сім'єю і існуємо лише по відношенню до сім'ї.

Не дарма кажуть, що діти вдихають те, що видихають їхні батьки. Тому дуже важливою є відповідальність батьків у вихованні дітей. Батьки як

ніколи запрошені говорити про Бога та віру один з одним та зі своїми дітьми. Особливо свідчити свою віру перед дітьми, вміти спільно молитися перед дітьми, що зміцнює їхню взаємну єдність і допомагає зберегти сім'ю, незважаючи на всі труднощі та спокуси, яким вони піддаються.

Молитва. Діво Маріє, Ти жила в сім'ї і знаєш сімейне життя. Ти найкраще знаєш, що означає бути донькою, нареченою, дружиною та матір'ю. Усі наші сім'ї віддаємо Твоєму заступництву, о Маріє. Випроси їм сили та відваги, щоб приділяли час Богові у спільній сімейній молитві, завдяки якій благословення зійде на всі наші сім'ї. Особливо молимося за всі нещасні та невпорядковані сім'ї, в яких немає єдності, любові, розмови та миру. Ти, о Діво Маріє, пережила у своєму житті великі діла, які Бог зробив для Тебе. Молися за всі наші сім'ї, щоб вони могли відчувати діла Божі у своєму сімейному житті через спільну молитву, через яку Бог може прийти. Амінь.

АДВЕНТ – МОЛИТВА СІМ'Ї

ТЕРЕЗІЯ
ГАЖІЙОВА

Адвент – це Марія, Яка чуває над кожним нашим кроком і ніжно обіймає нас. Ми покликані чувати разом із Нею. У нашому актуальному часі, посеред немиру, напруження, насильства, стихійних лих, війни, будьмо подібними до Неї. З Її ніжних обіймів обіймімо всіх наших братів і сестер та заохочуймо їх до молитви. Вона сказала: «Хто молиться, той не боїться майбутнього, а хто постить, той не боїться зла». Коли ми молимося, Сам Бог чуває над нами. Марія закликає нас, щоб цей Адвент став сімейною молитвою. Ісус, Цар миру, народився в сім'ї. Небесна Мати говорить чітко й конкретно, усе зрозуміло.

Пригадаймо Її школу сімейної молитви. Створімо молитовний куточок із хрестом у центрі, образом Діви Марії, відкритим Словом Божим, адвентовим вінком. Приходьмо в це місце, щоб молитися особисто й разом. Молитва повинна бути на першому місці в сім'ї. Не дозволяймо роботі та щоденним обов'язкам заглушити дух молитви.

Вона закликає нас, щоб у наших сім'ях молилися до Святого Духа. Святий Дух оживляє, преображає, зміцнює, оновлює. Так само, як це сталося під час першої спільної молитви апостолів із Марією після смерті Ісуса, це станеться і в наших сім'ях. Святий Дух оживить нас, і ми будемо активними та дорогими серцю Марії, як Вона нам сказала: «У молитві пізнаєте найбільшу радість і вихід з усякої незгоди, що є безвихідною. Дякую вам, що ви вдосконалились у молитві. Кожен, зокрема, став миліший Моему

Серцю, і Я дякую всім тим, які у своїх сім'ях оживили молитву» (28.03.1985).

Вона бажає, щоб ми разом молилися Розарій у наших сім'ях. Розарій, як молитва за мир, є водночас молитвою сім'ї і за сім'ю. «Сім'я, яка молиться разом, залишається єдиною. Сім'я, яка разом молиться Розарій, відтворює щось із атмосфери дому святого сімейства в Назареті: її члени ставлять Ісуса в центр, вони поділяють Його радості та скорботи, покладають у Його руки свої потреби та плани, вони черпають у Ньому надію і сили йти далі» (Іван Павло енцикліка «*Il Rosarium virginis Mariae*»). Небесна Матір каже нам, що нинішня сім'я кровоточить. «Через Розарій відкрийте Мені своє серце – і Я зможу вам допомогти» (25.08.1997). «Кожен день молиться Вервицю, той вінець квітів, який Мене як Матір напряду пов'язує з вашими болями, стражданнями, бажаннями та

надіями» (02.09.2019).

Сімейна молитва має бути як ранковою, так і вечірньою. Уранці в молитві ми входимо в день разом із Господом і просимо, щоб Він нас провадив, благословляв і захищав. Ранкова молитва включає в себе роздуми над Євангелієм на сьогоднішній день; ми маємо читати його вголос. Марія вчить нас класти Біблію на видному місці, щоб вона супроводжувала нас, коли ми виходимо з дому, і зустрічала нас, коли повертаємося додому.

Через молитву й читання Святого Письма Ісус народжується в наших серцях і сім'ях. Марія зустрілася з Богом у молитві, прийняла Його слово, зберегла його у Своему серці й принесла його іншим у служінні ближнім. В Адвенті ми бачимо, як вона поспішає до Айн-Карему, щоб допомогти Своїй родичці Єлизаветі. «У Божому Слові Марія – як у себе вдома, звідси Вона цілком

природно виходить і сюди ж повертається. Вона говорить і думає згідно з Божим Словом; Слово Боже стає Її словом, і Її слово народжується з Божого Слова. Ба більше, саме так виявляється, що Її думки співзвучні з Божими думками й що Її воля полягає в тому, щоб бажати того, чого бажає Бог» (Апостольське повчання *Verbum Domini*, 28).

Ми теж входимо в день, як і Вона, з Ісусом у серці, навчені Його словом і сповнені рішучості нести його всім, кого зустрічаємо.

Вечірня молитва має бути подякою за все, що Господь дав нам протягом дня. Дякуючи, ми відкриваємо, що все, що маємо, походить від Нього.

Увечері важливо робити іспит сумління, озирнутися на те, що сталося впродовж дня. Спочатку подякуймо за добре, а потім згадаймо й те, що не було добрим. Попросімо у

Господа прощення, пробачмо й попросімо прощення в членів сім'ї.

«Нехай молитва буде для вас життям. Жодна сім'я не може сказати, що має мир, якщо не молиться. Тому нехай ваш ранок починається ранішньою молитвою, а вечір завершується подякою. Дітоньки, Я з вами й люблю вас, і благословляю, і хочу, щоб кожен із вас перебував у Моїх обіймах. Не можете бути в Моїх обіймах, якщо ви не готові молитися щодня» (25.08.1995).

13 грудня 1984 року, за тиждень до Різдва, Вона закликала: «Дорогі діти! Ви знаєте, що наближається час радості, але без любові ви нічого не досягнете. Тому насамперед почніть любити свою сім'ю, усіх у парафії, а потім ви зможете любити й приймати всіх, хто приїздить сюди. Нехай зараз цей тиждень буде тижнем, коли маєте навчитися любити».

Досконале зростання в любові починається тоді, коли ми вирішуємо любити найближчих людей у сім'ї. Звідти любов поширюється далі. Де є любов, там є Бог, там є мир, а це і є Різдво.

Молитва

Маріє, з Твоїх ніжних обіймів ми хочемо обійняти весь світ, усіх наших братів і сестер, які не мають того, що маємо ми. Просимо разом із Тобою і всіма, хто відгукнувся на Твій заклик до миру, щоб мир став сильнішим і переміг немир та ненависть. Ми молимося за припинення всіх воєн, особливо в Україні та на Близькому Сході. Нехай Ісус, Цар миру, якого ми очікуємо, народиться в серцях тих, хто приймає рішення про війну і мир. Ми ревно молимося за мир у наших серцях, сім'ях і в усьому світі. Амінь.

За мир у світі

◇ «Сьогодні вас закликаю в особливий спосіб молитися й приносити жертви та добрі діла за мир у світі». 25.10.1990

◇ «Сьогодні закликаю вас молитися за мир. Мир у людських серцях, мир у сім'ях та мир у світі». 25.01.2017

◇ «Небо є з вами й бореться за мир у ваших серцях, сім'ях і світі». 25.12.2016

◇ «Сьогодні Моя молитва з вами за мир. Добро і зло борються та хочуть запанувати у світі й серцях людей». 25.8.2024

ГЛИБОКИЙ ПОКЛІН

Отець **СЛАВКО
БАРБАРИЧ**

Після урочистого співу префації вірні радісно взивають: «Тому, хто приходить». Він є благословенний, посланий Отцем. Він є святий. Йому вигукують осанна, що означає, що слава, честь і благословення належать Агнцю, Який приходить спасти людей. Усе це фактично є підготовкою до величного моменту, якого вірні зазвичай очікують на колінах. Саме тоді відбувається перетворення, коли священник силою влади, наданої йому священницьким рукоположенням, бере хліб і промовляє слова Первосвященника з Тайної вечері: «Беріть і їжте з цього всі: Це є Тіло Моє, котре за вас буде видане». Потім бере чашу, повторюючи також слова Христа: «Це є чаша Крові Моєї Нового і Вічного Завіту, котра за вас і за багатьох буде пролита на відпущення гріхів». Повторюються слова, якими Сам Христос дає владу Своїм апостолам робити те саме: «Чиніть це на Мій спомин».

Ці урочисті та радісні моменти вітаються серцем вірних у глибокому стані поклоніння, переважно в глибокій тиші та відданні. Перед цією таємницею краще залишитися при виразах захоплення і любові короткими привітаннями настільки, скільки вдячне серце, наповнене любов'ю і бажанням зустрітися, може їх створити. Іноді щось співають, вигукують аллилуя чи щось інше доречно, але зазвичай дочікують приходу, нового перемінення, мовчки на колінах. Кожне перемінення є фактично новим втіленням Слова Божого, яке стає живим хлібом і божественним напоєм для нас, грішних.

Я поклоняюся, вірю і люблю Тебе. Щиро вітаю Тебе, Спасе. Ласкаво запрошую!

ПРОГОЛОШУЄМО СМЕРТЬ ТВОЮ, ГОСПОДИ

Після перемінення, нового перемінення Сина Божого на вівтарі, священник виголошує: «Тайна віри». Це справді невимовна таємниця. Наші прості дари хліба та вина божественною силою стали

божественними дарами. З цього моменту Ісус присутній душею і тілом, божественністю і людськістю. Тут відновлюється Його вмирання, Його смерть і Його воскресіння та проголошується Його прихід. Тому вірні відповідають вигуком: «Проголошуємо смерть Твою, Господи Ісусе, сповідуємо Твоє воскресіння і очікуємо Твого пришествя в славі».

Прихід, про який іде мова, — це славний прихід Ісуса в кінці часів. Таким чином, прийняттям Євхаристії в цей момент торкаємося смерті, за якою наступає воскресіння, яке сповіщає про славний прихід, нашого життя та життя цілої спільноти, життя всього людства, яке ламає межу швидкоплинності смерті і вже беремо участь у вічному житті. Минуще, обмежене, зранене й мертве в нас та навколо нас стає таким чином місцем зустрічі з вічним, нетлінним, прославленим життям.

Звіщаючи смерть Христа, ми, так би мовити, щоденно практикуємо вмирання для гріха і смерті та щодня воскресемо до нового, оновленого життя, до кращого й красивішого.

Страх зникає, надгробний камінь, що закриває життя, відкочується, і життя починається знову. Подолати смерть уже в цьому житті означає мати силу любити і, люблячи, жертвувати собою заради інших. Хто не приймає вмирання, той не здатний жити, і смерть переможе його, знищить його, і він утратить усе, він буде жити в постійному страху й необхідності зберегти своє життя. А хто хоче його зберегти, той його погубить! Однак той, хто хоче жити вільно в цьому світі, зі свободою Божих дітей, повинен умовно дивитися на свою смерть через смерть Христа, і таким чином він знову отримає своє життя в житті Христа й братиме участь у Його прославленій вічності.

Тому момент, коли ми сповіщаємо про смерть і воскресіння Христа, має бути моментом особливого підбадьорення, радості та глибокого спокою. Своєю смертю Ісус Христос перемагає нашу смерть і дає нам нове життя. І тому Божественна Літургія стає для нас, християн, постійним оновленням і відкриттям до життя, якого прагне кожне людське серце.

ГОСПОДЬ ТОРКНУВСЯ МЕНЕ

З 27.10 до 01.11 у Меджугор'ї відбувся семінар «Піст, молитва і тиша» для латвійської групи, у якому взяли участь також і учасники з України та Литви. Хочемо поділитися з вами деякими свідченнями з цього семінару.

Одна жінка розказувала мені, що цілий рік молиться молитву Розарію за плани Богородиці. Я відчула теж таку потребу. Почала молитися. Мій брат має тяжкі залежності. Й ось після десяти місяців такої молитви він відновився і почав дивитися на життя, почав жити й учитися чомусь новому. І це завдяки нашій Мамі.

На передостанній адорації я почув такі слова: «Ти Моє улюблене дитя, Я даю тобі все найкраще». Але я Ісусові такого питання не ставив. Раніше я задумувався над тим, що Бог дає все найкраще, але дитина цього не завжди розуміє. Ще один момент був під час сніданку, коли звернули нашу увагу на те, щоб не їсти занадто швидко, і

розказали, що треба цей хліб приймати повільно, щоб кожен шматочок розтанув у роті. Після цього я взяв шматочок хліба й відламував одну частинку, потім ще одну маленьку частинку – й ось мене щось так торкнулося, що я більше не міг їсти, не міг проковтнути того шматочка, бо зрозумів, що це Ісус, і дивився на цей кусок хліба зі сльозами на очах, і думав, що коли закінчиться цей сніданок, залишуся наодинці. Я вдячний, що Господь торкнувся мене.

Я більше зрозуміла свої душевні й духовні проблеми та що треба молитися за намірення Діви Марії. Тепер, думаю, буду цьому слідувати.

Мене звали Інгус. Я на цих реколекціях отримав по своїй вірі. Що я відчував? Виявляється, що я знав, що в мене є серце, але я його відчув, хоч і не на довго, але для мене це був такий шок, таке «вау!». І ще мені сподобалися лекції, бо я зрозумів, що знаходжуся на початку дороги, насіння засіяне. А також мовчання показало мені, що треба починати з маленьких речей. Дякую.

Сюди я приїхала подякувати Божій Матері. І перед тим, як почалася в нас програма, я подумала собі: «Господи, хай буде Твоя воля». Минулого разу на Кріжевиці я дуже плакала, а цього разу в мене була велика радість. Мені дуже сподобалися слова з лекції, що читав отець. Він сказав три слова: «Я і хрест» – ось це про мене. Дякую всім.

Коли я повернулася з гори Кріжевац, то проживала таку тиху радість. Я зрозуміла, що ця тиха радість – це Божа присутність. Тому що й у Біблії написано, що «якщо ви не станете, як діти, не ввійдете в Небесне Царство». Дякую.

Молитва Розарію та піст мають силу змінити цей світ, подолати зло, зупинити війни й принести мир нашим серцям, сім'ям та всьому світові.

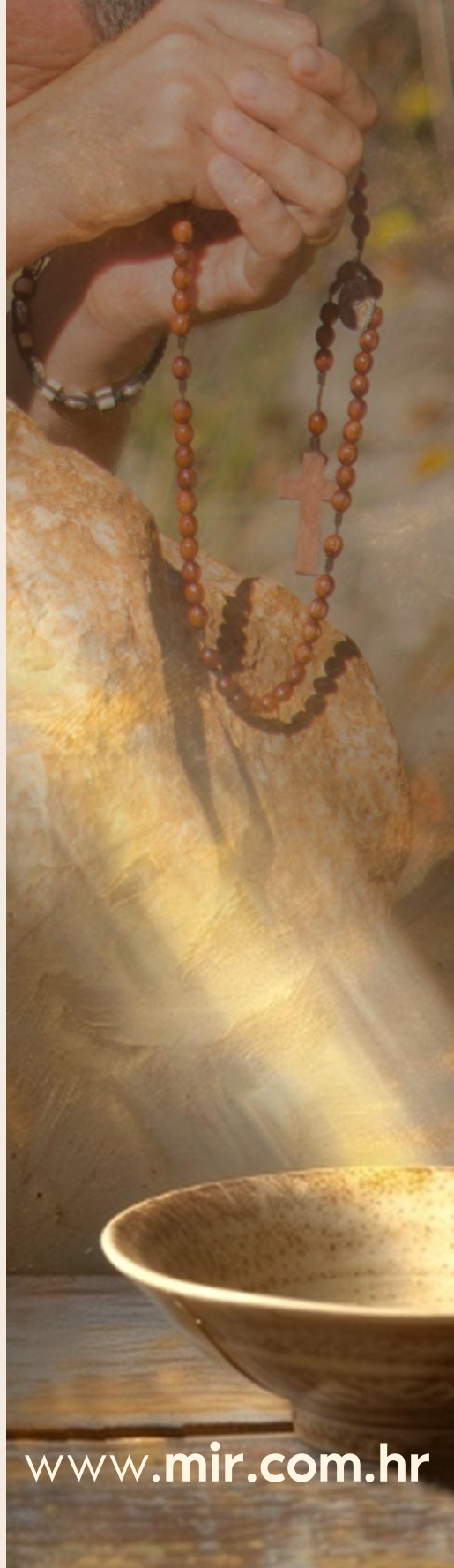
БЕЗПЕРЕРВНА МОЛИТВА ВЕРВИЦІ Й ПІСТ **ЗА МИР**

...Розпочалися 1 жовтня 2014 р.

З Божою допомогою та завдяки багатьом, хто відгукнувся, вони продовжуються до сьогодні. Коли ми молимося й постимо за втілення намірів та планів миру Богородиці, Бог діє через Діву Марію там, де це найбільше потрібно та у найкращий для цього спосіб.

Приєднуйтеся до нас і Ви!

www.mir.com.hr

МІЖНАРОДНІ ДНІ ДУХОВНОЇ ОБНОВИ МЕДЖУГОР'Є 2025

«Підемо в дім Господний!» (Пс 122,1)

В ШКОЛІ БОГОРОДИЦІ

Більше інформації знайдете на сайті:

svitlomariji.com.ua

*"Дякую вам, що відповіли
на Мій заклик!"*

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати діяльність спільноти "Світло Марії", це можна зробити переказом на рахунок:
Назва отримувача: SVETLO MARIINO, п. о. Банк: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank) Номер рахунку: 5058517603/0900
IBAN: Sk5409000000005058517603 BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304 Нехай Бог винагородить!